

[Boeck-Hansen.]

Der er visse Grupper inden for de fag-lærte, hvor det nærmest kniber med Folk, og der er noget galt dér. Naar en Bygning skal bygges, maa der være — i hvert Tilfælde normalt — et vist Forhold mellem de Arbejdsmænd, man skal bruge, de Tømrere, man skal bruge, de Murere, man skal bruge, o. s. v.; men med den kraftigt svingende Arbejdsløshedsprocent, som vi i Øjeblikket har inden for Byggefagene, svinger det blandt Snedkerne lige fra 22 pCt. helt op til 55 pCt.! Paa samme Maade er det for øvrigt i forskellige Industrier; inden for Jernindustrien har man Formere, Smede, Maskinarbejdere o. s. v. Men der er visse af disse Fag, hvor Arbejdsløsheden er forholdsvist ringe, medens andre Fag har en meget stor Arbejdsløshed.

Tænker man sig nu, at der indtræder en Højkonjunktur, vil der inden for nogle af disse Fag ligefrem mangle Folk, og dette vil betyde, at man ikke til fulde kan udnytte disse Højkonjunkturer, og Resultatet vil blive, at man ikke kommer med i dette Marked f. Eks. paa Eksporten, og saa vil det paa ny øge Arbejdsløsheden, naar man igen kommer tilbage til ringere Tider. Derfor er der vist Grund til at søge dette Forhold reguleret bedre, end det er i Øjeblikket.

Jeg kan i øvrigt ikke forstaa, hvorfor man ikke stadig offentliggør disse specificerede Arbejdsløshedstal. I gamle Dage fik vi dem, jeg tror endogsaa en Gang om Ugen, men nu faar man ikke ret meget at vide om dem. Jeg er ikke sikker paa, at det ikke staaar i Forbindelse med en vis daarlig Samvittighed; man bryder sig ikke om, at der stadig erindres om, at der er et Samfundsonde dér, som skal bekæmpes. Men jeg tror, at det vilde være rigtigt, hvis man fik det at vide, saaledes at Folk — og navnlig de unge —, der vilde gaa ind i Arbejdet, dog i det mindste kunde se, i hvilket Fag de havde bedst Chance for at komme frem.

Paa den Maade vilde man ogsaa kunne faa reguleret det noget bedre end i Øjeblikket. Man kan ikke nægte, at Arbejdsfordelingen ikke er god herhjemme. For de kvindelige Arbejdere ligger Arbejdsløsheden paa 17,7 pCt., medens den for Husassistenterne er nede paa 3,3 pCt., og dette

betyder i Realiteten, at der ikke er tilstrækkelig mange Husassistenter. Dette er der nu ikke noget overraskende i, det ved vi alle sammen, men de unge Piger skulde huske paa, naar deres vordende Ægtefæller gaar arbejdsløse, at her er der et Hverv for de unge Piger at udføre.

Det huslige Erhverv er efter min Mening ved Siden af Sygeplejen det fornemste Arbejde, en Kvinde overhovedet kan beskæftige sig med. Det er for øvrigt forunderligt for Sygeplejens Vedkommende, at man stadig ude omkring i Amterne har saa lang Arbejdstid. Skønt man vel maa sige, at det er Døgndrift, og skønt det snart er 20 Aar siden, at det blev forbudt Mænd at arbejde mere end 8 Timer, naar der var kontinuerlig Drift, Døgndrift, er der endnu mange Steder, hvor de unge Kvinder, der er Sygeplejersker, maa arbejde i 12 Timer eller maaske mere.

Det kan meget godt være, at Husassistenterne ikke alle Steder har det saa godt, som de skulde; jeg er ogsaa tilbøjelig til at mene, at de mange Steder ikke har saa megen Frihed, som man nu om Stunder synes, det er rigtigt at de unge Mennesker har. Deres Boligforhold er vist heller ikke altid lige gode; jeg tror nok, der er mange gamle Lejligheder her i København, hvor Pigeværrelset endnu er saa mærkelig forkrøbet, fordi Toilettet er bygget ind i det. Det kan meget godt være. Jeg er ogsaa overbevist om, at Husassistenterne heller ikke altid er saa gode, som de skulde være. Men een Ting mener jeg, Samfundet maa kræve, og det er, at givne Aftale overholdes. Det har været Organisationernes stærke Side, det har været Fordelen ved Fagforeningerne, at man har en overordentlig stærk Følelse af, at har man indgaaet en Overenskomst, en Aftale, saa bliver den holdt. Der kan naturligvis være lidt Vrøvlrier, men det er saa lidt i Sammenligning med alt det, der bliver holdt.

Men jeg vilde gerne understrege, at det, at der er Mangel paa Husassistenter baade i By og paa Land, medfører, at der bliver Arbejdsløshed blandt Mændene. Folk, som meget godt kunde have Raad til at bo under større Boligforhold og Raad til et større Forbrug, har ikke dette Forbrug, ikke fordi de ikke har Lyst dertil, men ganske simpelt, fordi de ikke kan faa den huslige